1885. **TORONTÁL.** 7-ik szám.

Tizennegyedik évfolyam. *Csötörtök, február hó 12-én.*

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csötörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.

Előfizetési föltételek:
Egész évre . . 6 frt | Félévre . . . . 3 frt
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

☞ **Hirdetések és mellékletek** — utóbbiak a kincstári illetékkel együtt 1 frt 50 krral számitva — minden nyelven vétetnek föl a kiadóhivatalban. — Kéretik az igtatási dijakat az igtatmányokkal együtt legfölebb **szerda reggeli 10 óráig** beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál"-ba igtatandó hivatalos hirdetések **előlegesen** beküldendők, még pedig 100 szóig egyszeri hirdetésért 1 frt, 100—200 szóig 2 frt, 200—300 szóig 3 frt és igy tovább. Azonfelül minden egyszeri beigtatás után 30 kr. bélyegdij és az esedékes nyugtabélyeg is beküldendő.

Magán hirdetések:
A 3-hasábos garmondsor első hirdetésnél 6 kr., többszörinél 4 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtasért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és igtatási dijak küldendők.

Csanády Sándor.

N.-Becskerek, február 10-én.

—*a.* Mióta Pistabácsi a mulandót az örökkévalóval cserélte fel, Sányi pedig Egerben a szebb és jobb idők emlékein kérődzik, Sándorbácsi vette át a parlamentben a komikum birodalmát. — Lehetlen volna ezt a hazát ugy tönkrejuttatni, hogy az ő parlamenti szónoklatai vagy injectiói, a hazát általános derültségre, vagy kitörő kaczajra ne inditsák. — Miután ő mindenét a mivel e hazában birt, sőt talán még virtualitását is ellukullusizálta és saját érdekében elkorteskedte, még a haza levegőjét is jobban félti az elárulástól, mint azok, a kik az elárulással, százezreket érő vagyonokát engednék át az osztrákoknak.

Óriásibb hazafiui jellemet csak az tanusitott, ki utolsó monetáját, a Rákóczi induló lelkesitő hangjai mellett eszkamotirozván a brugó belsejébe, kétségbeesésében, — miután a hazaelárusa miatt — szive elég komisz volt meg nem repedni, pálinka helyett, vitriollal vetett végett vigasztalhatlan életének.

A kormányférfiai kezdetben elszörnyüködve hallgatták azokat a hajmeresztő epithetonokat és jelzőket, melyeket Sándorbácsi — valóságos Glas de Bezoini hatást remélve — elelorditani, s azáltal frenetikus kaczajokat előidézni kegyeskedett, később azonban belátván, hogy ezen szónoklati röppentyük, büdösségöket leszámitva, másféle károkat nem okozhatnak, Sándorbácsit, auf gnade und ungnade átszolgáltatták az elnöknek, a ki kifáradhatlanul mindannyiszor valahányszor Sándorbácsi sustorékolt figyelmeztette öt, hogy a ház tekintélyét szem előtt tartva, roszszagu békák helyett, csillagokat produkáljon.

Sándorbácsira azonban, a ki valóságos szónoklati pyromaniában szenved, ezen jóakaratu figyelmeztetések vajmi kevés hatást gyakoroltak, s ő folytatta henczegéseit, nem azért, hogy az eredménnyel a phosphor ára megtéritessék, hanem hogy kaczagjanak.

Kiváló talentumát ismerve (hisz még ő Felségének is tanácsolt) csak sajnálhatjuk, hogy parlamenti celebritás helyest par excellence parlamenti clowna nőtte ki magát.

Akár ülve, akár állva hallatja Nagy-Kereki dialektusban ismételt kifakadásait, még az, óátkos kormány nyomása alatt is, tud a ház kaczagni.

Ein Ritter von trauriger Gestalt.

Szivrenditő egy olyan clownt szemlélni, kinek egyik őse: Ubul Jeruzsalemi András idejében a keresztes hadakat vezérelte, mig ő maga, a feledhetlen emlékü Bach idejében a Jeruzsalemi király előtt lovagolt.

A gloire azonban, melyet szónoki salto mortaleival elérni szerencsés volt, még Diakinum flastromot se szolgáltatott, azon sajgó szivsebére, melyet a kormányelnök az által ütött, hogy öt magát kifakadásaival együtt Palam & publicae, pure & simple fumigálta.

Ezt kellett irgalmatlanul megboszulni!

Oly módot kellett feltalálni, a mely a kormányelnököt necsak szembe állitsa vele, hanem nyilatkozatra is kényszeritse.

A mit Mac Gregor, Fleargus O' Conor, Németh Berczi és Oláh Miklós nem birtak felfedezni, ő felfedezte.

Következőkben interpellálta a kormányelnököt:

„Miért akasztotta szegre politikai hitelvét, és mikor fogja azt a szegről leakasztani?!

A közönség lélekzetét is visszatartva, várja ezen amerikai párbaj eldülését.

Mi az eredményt előre megjósolhatjuk, Sándorbácsi a placzczon marad, továbbra is folytatja komikumait, a kormányelnök pedig továbbra is fumigálja.

HIVATALOS RÉSZ.

A mének és bikák megvizsgálása tekintetében megyénk alispánja következő körrendeletet menesztett valamennyi szolgabiró és Nagy-Becskerek r. t. város polgármesteréhez:

A magánosok vagy községek tulajdonában lévő ménlovak és bikák, a vonatkozó megyei szabályrendelet 6. §-a értelmében évenként márczius vagy aprilis havában megvizsgálandók lévén, felhivom szolgabiró (polgármester) urat, miszerint minden községet (városnegyedet) valamint a magán ló- és marhatenyesztőket az esetleg birtokukba lévő s a tavalyi jegyzékbe még nem foglalt mének és bikák származása, kora, alkata, szine és nevének szolgabiró (polgármester) urhoz történendő bejelentésére, a községek (városnál a szokott módoni) előljárói utján, záros határidő mellett figyelemmel az erre vonatkozó szabályrendelet 5. §-ára, azonnal hivja fel, — s az ekként bejelentendő méneket és bikákat az 1883. évi 27903. sz. rendeletemhez csatolva volt minta szerinti kimutatásba foglalva, a tavaly elkészitett — most változatlanul hagyandó — kimutatásokkal együtt legkésőbb február hó 20-ig a megyei lótenyésztési bizottság elnökéhez (főmeltóságú herczeg Thurn-Taxis Egon Écska) terjessze be és annak valóban megtörténtét ugyan ezen határidő alatt ide is jelentse be, hogy ennek alapján a vizsgálat elrendelhető legyen. —

A magánosok vagy községek tulajdonában lévő ménlovak és bikák tenyésztésre való használásáról szóló szabályrendelet 7. §-ában foglalt jogomnál fogva a járásonként alakitandó vizsgálati bizottságokba 1885. évre a következő urakat kérem fel illetve nevezem ki:

1. Nagy-Becskerek városára nézve Bakálovich Agoston, egyuttal helyettes elnök, Kupuszárovits Miklós, Vattay Miklós és Kellner Ede.

2. Nagy-Becskereki járásra nézve Papp Simon h. elnök, Kiss Elemér, Brosch János és Lowieser Mihály.

3. A török-becsei járásra nézve Urbán Ándor h. elnök, Gr. Karácsonyi Aladár, Rohonczy Gedeon és Bibits Pál.

4. A nagy-kikindai járásra nézve Dániel Béla h. elnök, Reviczky Tamás, Rusz Béla és Jankovits Sándor.

5. A török-kanizsai járásra nézve Tallián Jenő h. elnök, Pókay Gábor, Forszter József és Schulpe Vilmos.

6. A nagy-szent-miklósi járásra nézve gróf Nákó Kálmán h. elnök, Schvarcze Eberhard, Rónay Alajos és Szeszenszky Gyula.

7. A perjámosi járásra nézve br. Lipthay Antal h. elnök, Bajzáth Gusztáv, Szöllösy István és Klima György.

8. A zsombolyai járásra nézve grf. Csekonits Endre, h. elnök, Duffand György, Wiszkidenszky Gusztáv és Gesztessy János.

9. A cseneji járásra nézve gróf Csekonits Endre, h. elnök, Röszer Ádám, Waltner Mihály és Hortinszky Károly.

10. A pardányi járásra nézve gróf Schmettov Richard, h. elnök, Jenovay Imre, Stassik János és Végh Károly.

11. A módosi járásra nézve Csávossy Ignácz, király tanácsos, h. elnök, Gyertyánffy János, Fendler Károly és Szerelmi Antal.

12. A bánlaki járásra nézve Damaszkin János, h. elnök, Dániel József, Malenicza Péter és Mesterovits János.

13. Az antalfalvi járásra nézve Sztoisits Sándor, Linder Ede, Bakonyi György és Muncsits Kuzmán.

14. Az álibunári járásra nézve Preczlik Ferencz, h. elnök, Weisz János, Oka János és Belován Markó. Végre

15. A pancsovai járásra nézve Sziegmund József, h. elnök, Jahrausz András, Zegga Szilárd és Schvanfelder Gusztáv. —

Ezen bizottság hatásköre a vonatkozó szabályrendelet és az e tárgyban 1883. évi 27903. sz. a. kelt ·/. alá ide zárt rendeletben körvonalozva lévén, nem tartom szükségesnek, ennek e helyütt ujbóli ecsetelésébe bocsátkozni, s csak annyit jegyzek meg, hogy az idei pótkimutatásban foglalt ménlovak és bikákon kivül megvizsgálandók lesznek a tavalyi kimutatásban foglaltak is, és pedig részint az engedély meghosszabbitása, — részint az elrendelt herélések ellenőrzése czéljából.

N.-Becskereken, 1885. január hó 28-án.

Tallián, alispán.

Az iparos-segédekről.

E lapok hasabjain, legalább mostanában, tudtommal nem foglalkoztak az iparos-segédek ügyével, időszerünek vélem tehát a sok hur között ezt is megpengetni.

Ha párhuzamot vonunk a mostani és régibb iparos-segédek között, föltünő a különbség, mely szemünkbe ötlik. A céh-rendszer idejében, mondhatni, hogy áldott dolguk volt az iparos-segédeknek. A maguk egyszerüségében, nagyobb igények nélkül, az iparos-mester családtagjául tekintettek, a melynél dolgoztak. Már csak azért is ilyenekül tekintettek, mivel nem egy eset van rá, hogy egy segéd éveken, sőt

TÁRCZA.

Tóbiás keservei.

Vig elbeszélés.

Irta: Lauka Gusztáv.

(Folytatás.)

Veron se kimélte se magát se pinczéjét.

—Tehát özvegyek volnánk hugomasszony?! E kérdésre Tóbiás bajuszát kipederte.

— Az bizony, még pedig olyan régen, hogy már mabolnap megis penészedem. E válasz után Kuprákné kontyán igazitott egyet.

— Tudja az isten, hogy igy jobb-e vagy amúgy!?

— Amint jő, majd igy, majd amugy.

— Igaz a .... de én már mégis meguntam ezt a barát életet.

— Biz a nem valami nagyon mulatságos, főleg klastrom nélkül.

— De hátha azután az ember olyanba botlik, a ki egész életére megnyomorítja.

— Járt úton kell járni, a melyen az ember se el nem tévedhet se gödörbe nem eshetik.

Tóbiás gyöngéden megsimogatta a háziasszony azon karját, a melyik feléje esett.

Kuprákné félrerántotta és nevetett.

— Csiklandós vagyok.

— Dicséretére válik hugomasszony, látszik, hogy még pezsgő vér folyik ereiben.

— A ki messiása van, e tekintetben nem is cserélek akárhány mostani tizenhat éves leánynyal.

— Ilyen feleség kellene nekem .... ha már megházasodnám!

— Miért ne házasodhatnék!? Még nem invalidus, azután meg egy feleséget van is miből eltartania.

— Igen, de ...

— Talán bizon félünk, hogy az asszony meg nem becsül ...

— Ritka a jó asszony hugomasszony, mint a háromszínü kandur, egy rosz asszony pedig nagyobb csapás, mint a tüz, jég vagy árviz, mert egy egész életre szól ...

— Keresni kell, a ki keres talál is ...

— Hugomasszony! Márcsak bevallom, hogy most is keresőben vagyok. Meguntam a magányosságot. Az esős őszi napok, a hosszú téli esték ... A föld alatt se lehet nagyobb szomorúság.

Veron töltött Tóbiásnak, s most ő kezdte szemügyre venni vendégét.

Vadkerti Tóbiás mint már emlitettük, ötvenes volt, de olyan ötvenes, hogy időszakunkban bevált volna harminczasnak. Nemcsak bajusza a bajuszkenőtől, hanem az életerőtől szemei is ragyogtak. Pirosság tekintetében mint se engedett Veronnak, széles vállakkal birt, s ha nem volt is olyan gömbölyü mint Kuprákné, de a márcziustól se kellett tartania, ha véletlenül köhécselt vagy az oldalába nyilallott. Buja hajzatát hátrafelé fésülve hordta, mint a virtuozok és őseink; magyar ruhát viselt és erősen dohányzott.

Hogy a szemlével mindketten meg voltak elégedve, onnan következtethetjük, hogy a házasodási nyilatkozat után, vágyó és szerelmes pillantásokat váltottak.

— Tóbiás! Hát innen Magosligetről merre szándékozik? kérdé Veron oly hanglejtéssel, melyből egy Tóbiásnál nagyobb psycholog az áradozó rokonszenvet azonnal kimagyarázhatta volna.

— Odább! hol talán felcsillámlik vágyaim bolygó lidérce ...

— Szegény Tóbiás! ..

— Veron! A ki sajnál bennünket, az részvéttel is van irántunk, aki pedig részvéttel van irántunk, az segit is rajtunk ha teheti.

— Én szivesen segitek, ha megmondja, hogy segitsek ....

Meg kell jegyeznünk, hogy mikor ezt mondá a Veron szive hallhatóan dobogott — indulatteljesen folytatá:

— Feleséget keressek a számára!?

— Nem! Legyen feleségem! —

A czékla halovány a pirossághoz képest minőt arczaik e kifejezés után nyertek.

Veron hamarabb visszanyerte szokott szinét, de nyugalmát is. Komoly-tréfásan válaszolt:

— Várjuk be Tóbi, hogy mit álmodunk. A bor — kivált ha gyenge és rosz, mint a magosligeti, nem jó tanácsadó. De ha a nap sugara fel nem száritja érzelmeinket, akkor Tóbikám mint jegyesem térsz vissza Fancsikára.

— Beléd nyugszom — rebegé Tóbiás gerezd hangon.

Bizon, bizon jó volt, hogy lefeküdtek.

Veron egy nem uj, de gondosan megőrzött lávaszinü selyemruhában és lángpirospántlikás fökötőben mondott „jó reggelt". Tobiás pedig oly hegyesre fent bajszakkal „fogadta", hogy Veron restelve bár, de akaratlanul is szemei elé tartotta kezeit.

— Veron én mókussal álmodtam! kezdé Tóbiás enyelegve.

— Én meg birsalmával — válaszolt Veron és szinte megmutatta szép fehér fogait.

— A tréfát folytatták, de oly hangon, a minőt jól esik meghallgatni, azután elhallgatni. Tóbiás egy Vizaknánál requirált czimeres pecsetnyomós gyürüt. Veron pedig egy Selmeczen emlékül nyert vaskos karikagyürüt cseréltek ki egymással.

— Kisasszony napján fogunk megesküdni. Magosligeten három nap lakmározunk, és csak Fancsikán fogunk megpihenni.

Tóbiás csakugyan jegygyürüvel újján indulhatott hazafelé.

— Minthogy pedig vágtatva indult el, hogy ügyességét bemulathassa, és visszavissza tekintgetett a nyeregből, hogy forró érzelmeiről jegyesét meggyőzhesse, a nekitüzesedett ló oly veszélyesen kapta ki a kapufélfa melől az utczára, hogy kicsibe mult, hogy a féllábaszára vissza nem maradt a Kuprákné udvarában. Az élet legnagyobb csatájának még csak bevezetésénél volt, már is sebet kapott.

II.

Olyan esküvőt és lakodalmat mint a Vadkerti Tóbiás uramé és Kuprák Veron asszonyomé, se azelőtt se azután nem látott Magosliget.

Veron előre kimondta, hogy kivéve a fejős teheneket és lovakat minden aprómarhát és lábasjószágot felfognak az esküvői ünnepélyen emészteni. Csak mikor Heródes a zsidógyerekeket halálra keresette, volt nagyobb bőgés, sipitás és orditás, mint Kuprákné udvarán az ünnepély előtti délutánon.

— Piskinél se folyt több vér angyalom, jegyzé meg Tóbiás nem minden komolyság nélkül, a prédálástól mindig iszonyodva.

— Hadd lássák a Bach-kopók, hogy Magyarországot nem oly könnyü lesz kiéheztetni.

— De ki fog ennyi mindent megenni!?

— Az egész környék hivatalos!

Tóbiás csak annak örült, hogy a fancsikai barmok és aprómarhák nem estek a pusztitás területébe.

Tóbiás felpántlikázott és csengőzött négylovas bricskán, még az esküvő előtti nap reggelén megérkezett. Veron amint karjaiba fogadta, olyan disznózsirrendjelt marasztott haragoszöld attilájára, hogy azt még vitriollal se lehetett volna többé kivenni.

néha évtizedeken keresztül is egy mesternél dolgozott. Nem az volt akkor az elvük, hogy a mester ellen, hanem hogy a mesterrel együtt, annak is s igy maguknak is hasznára tegyenek. Ugy lehetett akkor venni a mestert és segédet, mint, egy régi római közmondasa szerint, a hast és a végtagokat. A has volt a mester, melyet táplálni, erősbiteni kell, hogy a végtagok, kezek s labak megéljenek. Egészséges has nélkül a végtagok sem letezhetnek. Viszont a has sem nélkülözheti a végtagokat, mert ezek adják a szájba a falatot. Egyszóval, fölismerték azt, hogy has és végtagok, mester és segéd, egymásra vannak utalva, békés egyetértésben kell élniök egymással.

A mikor meg a cehbeli segéd odajutott, hogy remekelt, remeke elfogadtatott, s pláne a cehtörvények szerint rövid idő mulva megnősült; a mesterek a legszivesebben látták körükben, ifjusága daczára magukkal egyenlőnek tartották.

Multak az idők, változott a kor, változtak az emberek. Sok jó intézmény elmosódott, sok rosz jóvá lett. Eltörültetett a céh-rendszer, megalkottatott az 1872-iki első ipartörvény. Ez kivetkőztette az iparosmester és segéd közt fönnálló családias viszonyt, semmi mas köteléket nem hagyott meg köztük, mint a rideg munka-viszonyt.

Tudjuk, a munka olyas valami, a mi mindkét félnek, mester és segéd, érdekeit képezi. Mesterek és segédek természetesen egyaránt saját érdekűket védték; többé nem egymás mellett, hanem egymás ellen foglaltak állást. A segédek iparkodtak mentül nagyobb követelésekkel föllépni a mesterek ellen, a minek következménye mindenkor a gyűlölet volt.

Összekoczczanások, viták, napirenden voltak.

Megalkottatott az uj ipartörvény, az 1884. Ezen törvény már sokkal jobban szabályozza a mester és segéd közti viszonyt. Biztositja a segéd megélhetését az u. n. fölmondasi határidővel (92-ik szakasz), de egyszersmind biztositja a mestert is azon esetre, ha a segéd nem tenne eleget fölvállalt kötelezettségének. S a legjobban van ez igy. Hat még ha az u. n. békéltetési bizottság fölállittatik! Hisszük, hogy ez ismét közelebb fogja hozni a segédet a mesterhez, megértik a segédek is, hogy az ő érdekük tulajdonképen közös a mesterek érdekeivel s munkalkodni fognak a közös jó elérésén. A kik a törvényt alkották, mindenesetre ily gondolatokkal eltelve készitek azt.

Csak még egyre figyelmezteljük az iparossegédeket, és pedig sajat érdekökben. A törvény sok kedvezményt megadott nekik, de fő jelszavuk legyen: segits magadon, az Isten is megsegit. Iparkodjanak önmagukat müvelni, mert a mai világban csak az az ember ér valamit, a ki müvelt, a ki mentül többet tud. Azok, a kik társulatokban, legény-egyletekben vannak, azok vezetőik segélyével már megtalálták a helyes utat, melyet követniök kell. Kellemes, szórakoztató mulatságok és önmüvelő fölolvasások, szakszerü értekezések váltsák fól egymást. Törekedjenek a legnagyobb foku tökélyesedésre, ragadjanak meg minden tisztességes eszközt arra nézve, hogy derék, szakképzett iparosokká legyenek. Ez adja meg jövőjüket. —ny.

Kivonat

a nagy-becskereki főgymnasiumi „Diáksegélyző egylet“ 1885. évi februar hó 8-án tartott félévi rendes közgyülésének jegyzőkönyvéből.

Jelen volt föt. Arányi Bela főgymnasiumi és egyleti igazgató. Az elnök véletlenül megbetegedvén, a gyülés vezetésére Kohn Samu kéretett fel, ki a tagokhoz beszédet intéz, kifejti, mennyire felelt meg az egylet magasztos czéljának, mi az alább közlendő tisztviselői jelentésekből fog kitünni, s kiemeli az egyleti igazgató urnak lankadatlan munkásságat, az egylet javát akarva minden alkalommal előidézni, s ezen lelkes ügybuzgó férfiunak hálás köszönetet mond az egyleti ifjuság es tagok neveben, jóindulatát jövőre is kikérve. Mielőtt a gyüles tovább halad föt. igazgató úr a megemlékezést köszönettel fogadja, s figyelmezteti a tagokat, hogy a mennyire lehet, — ne csak másokról, de önmagokról sem feledkezve meg, — müvelt tanulóhoz illő fellepest mutassanak bárhol jelennek is meg, s ajanlja, hogy az egylet érdekében minden alkalommal minden lehetőt megtegyenek és ezáltal elfogják érni azt, a mi az egylet czélja, t. i. tanulótársainkon segiteni. Most Kohn Samu áttér a gyülés tárgyara, mely a következő:

1. az alakuló ülés jegyzőkönyvének felolvasása, és főjegyzői jelentés.
2. a pénztárnoki jelentés.
3. a könyvtáros jelentése.
4. a titkár jelentése.
5. aljegyző választás.
6. esetleges inditványok tárgyalása.

1. Az alakuló gyülés jegyzőkönyve felolvastatik, a főjegyzői jelentés szerint, 1 közgyülés és 4 választmányi gyülés tartatott.

2. A pénztáros jelentése.

Bevétel az 1884/5. tanév 1-sö felében:

Rendes tagok után	94	frt	— kr.
Pártoló tagok után	199	„	90 „
Alapitó tagok után	314	„	— „
Magánadakozások után . . .	151	„	21 „
Összesen	759	„	11 „
Felévi kamatok után . . .	52	„	69 „
Összesen	811	frt	80 kr.

Kiadások:

Pénzbeli segélyre	268	frt	80 kr.
Könyvekre, rajzeszközökre .	4	„	70 „
Levélpapiros, könyvek, kisebb kiadasok	7	„	27 „
Összesen	276	frt	77 kr.

Marad tehát még 535 frt 03 kr. u. i.

1. Takarékpénztárakban . .	455	„	— „
2. Kamat fejében.	52	„	69 „
3. Készpénzben	27	„	34 „
Összesen	535	frt	03 kr.
Az egylet jelenlegi vagyoni állása	2678	„	08 „

3. A könyvtáros jelentése.

Az 1882-83. tanévben volt 187 drb könyv.
Ehhez az 1883-84. tanévben befolyt . . . . . 177 drb „
Az 1884-85. évig összesen 364 drb könyv.
Az 1884-85. évben feb. 1-ig befolyt 240 drb „
Összesen 604 kotet.

Használat végett kapott 38 tanuló 403 darab tankönyvet.

A könyvtár összes tulajdonát képező 604 kötetből levonva a kiadott 403 kötetet, marad a könyvtárban 201 kötet. E 201 kötet könyv közül azonban alig van 20-30 használható, a többi pedig használaton kivül van. A könyvtár felülvizsgálására küldött tagok kifogástalan rendben találták azt. — 4. A titkári jelentés.

A „Diáksegélyző egyesület“ 1884. szeptember 1-től egész 1885. február 8-dikáig a következő segélyeket osztotta ki szegény tanulók között.

Az elmult félévben a készpénzben kiadott segély: 264 frt 80 kr.

2. Iró és rajzeszközökben segéltettek IV. II. I. oszt. tanulók. A választmányi tagok közül vannak többen, kik szegényebb tanulótársaikat különféle módon segélyezték, — miért az egylet ezeknek elismerést szavaz.

5. Aljegyző választása. Az első aljegyző helyébe, Haili Gusztáv választatik s igy az üres II. aljegyzői tisztre egyhangulag Billitz Hugó választatik meg.

6. Esetleges inditványok. Inditványoztatik, hogy a könyvtár selejteztessék ki; a hasznavehető könyvek kivalogatására, tagok választatnak. — Egyébb inditvany nem leven, föt. igazgató úrnak azon észrevétele van, hogy a nagyérdemu közönség tudositassék ezen közgyüles folyamatáról, — minek végeztével a gyüles berekesztetik. Kelt mint fent.

Egyleti főjegyző.

Léphetnek-e szolgabirák a saját járásukhoz tartozó valamely községgel, a község tulajdonát képező valamely ingatlanra nézve, haszonbéri viszonyba?

Habár sem törvény, sem szabályrendelet nem tiltja is, hogy a szolgabirák a járásukhoz tartozó valamely község tulajdonát képező földet kibéreljenek, mindazon által, tekintettel a szolgabirónak, mint felettes hatóságnak befolyását a községi előljáróságra és a képviselő testületre hivatalos állásanál fogva már olyan, hogy abban a pressió bizonyos foka természetszerüleg benfoglaltatik, — és tekintettel arra, hogy az ilyen bérleti viszonyból igen könnyen ily inconvenientiák származhatnak, melyek magának a szolgabiró reputatiójának lehetnek ártalmára, a belügyminister egy előfordult eset alkalmából kimondotta, hogy a szolgabirak a járásukbeli községektől ingatlanokat nem bérelhetnek.

Reminiscentiák.

II.

A csapások ritkán jönnek egyedül, én legalább sohasem biztam abban, hogy kinek pech-je van a játékban, az boldog a szerelemben.

Engem is duplán, dehogy duplán szászszorosan értek a csapások. A lakásommal nem voltam megelégedve, daczára hogy többet járkáltunk érte, mint Zeusban boldogult Odysseus, azzal a különbséggel, hogy amazt az „isteni disznópásztor“ igazitotta utba, mi pedig csak prozai sarkonálló hordároktól kérhettünk jó tanácsot, ha nem tudtunk hova menni.

Hogy én miért nem voltam megelégedve? Ha Job türelme, Samson ereje és a legbékésebb cseh muzsikus türelmes füle lett volna az enyém, még akkor is kijöttem volna a phlegmámból. Csak képzelje el valaki, hogy földszinten hangszerész lakik, kinek kivéve azt, hogy 2 csinos leánya van, egyetlen egy jó tulajdonsága sem volt, kinek boltjában egész napon át hangszereket hangolnak, s utána skálákat próbálnak. Eleinte azzal vigasztaltam magamat, hogy ez olyan élvezet, mint mikor az opera megkezdése előtt egy nagy zenakar össze-vissza hangol, aztán futamokat csinál stb. Ja de csak eleinte tekintettük a dolgot ily szempontból, később alaposan elátkoztam azt a perczet, mely minket oda hozott. No de ez még hagyján, azok abból éltek, hanem hogy szomszédaim egyike, kitől csak nagyon vékony fal választott el, akkor kezdett pásztorsipon játszani tanulni, mely hangszert nálunk Becskereken legfeljebb az üveges tótok kezelik, s mely müvészetben öt laktársa oly módon oktatta, hogy épen nem cremonai hegedun előjátszotta a megtanulandó darabot. Volt akkor alkalmam hallani félnapokon át azt a szép ambár kissé régi, de örök ifju nótát: „Szeretnék szántani“, mindennemü variatióval, s nem igen emlékszem hogy tovább vitte, csak annyit tudok, hogy az év végén ép oly roszul, vagy talan még roszabbul játszta, mint az elején. Ehhez járult hogy laktársam, kit egyébiránt igen szerettem, igen terjedelmes tenor-baryton felett rendelkezett, mely különösen a felsőbb fekvésekben frappans hasonlósaggal birt egy elhangolt trombita harsogásával, mi önmagában nem lett volna bajt de ő igen sokat énekelt, s egyaránt érzett magában képességet a tegnap hallott operákból elénekelni, Radamés, Gretchen vagy Ollendorf szerepét, sőt mi több, alakitó tehetségénél fogva oly hiven adta vissza Mephistó külsejét és borzasztóbb scénáit, hogy olyankor rendesen vagy a kályha mögé vonultam, vagy eszembe jutott, hogy ma ezt a vizitet nem szabad elhalasztanom. Jobbfelől a hangszerész leányai zongorázták „a szüz imáját“ „En absence“ és „Marie“t, mely salon darabok nélkül nem is képzelhetek fiatal hölgyet „ki a müvészetben jártas“, a kisebb leány pedig aggasztó kisérleteket tett az éneklésre, sőt mint később olvastam az iparos körben fel is lépett. Nomina sunt odiosa.

Mindezek a körülmények reám borzasztó hatással voltak; csak egyet köszönök nekik: óriási zenei türelmem van azóta, s csak azóta vagyok képes a házikisasszonynak bókot mondani tehetsége felett, akármennyire is kinozza azt a szegény zongorát és a társaság fülét.

S aligha meg nem szöktem volna ebből a muzsikus lakástól ha azalatt vége nem lett volna az évnek, s mi haza nem rándultunk volna becskereki csirkékre.

A következő évben elváltam laktársamtól, de nem haragban, mert azóta kezdtük kultiválni a klassikus zenét. B. mindenek előtt Schuberttal akart tisztába jönni, s be kellett tanitanom annak első müvére az „Erlkönig“re. De e dal, melyben oly szépen valtakoznak a rémkirály csábító édes szavai a gyermek jajkiáltásaival kit az apa csittító szavai igyekeznek megnyugtatni — épenséggel nem volt alkalmas az ő hangjára. A lyrai részek, melyek talán legszebbek és legfulbemászobbak közé tartoznak, miket valaha irt Schubert, nem sikerültek, de annál kitünöbbek voltak a gyermek jajkiáltásai, miket ő oly természethüséggel énekelt, hogy szomszédaink e képesség miatt panaszt emeltek. E panasz első foruma a házmester. Alig énekelte ugyanis egy alkalommal mikor többen voltunk együtt B. a gyermek harmadik jajkiállitását mikor a rémkirály megakarja fogni a gyermeket, oly kitünően volt hangjánál, hogy csak tompa morajnak hallszott a házmester duhöngése, — annyira tulkiáltotta ezt B. érczes tenor-barytonja, de mikor aztán bánatteljesen parlandó énekelte a költő szavait „karjában a gyermek halva volt“, sokkal jobban hallottam már a házmestert, s veszés előérzettel kimentem tudakozódni mit jelentsen ez. A házmester, egy vasas német, legott rámmordult s tudtomra adta, ha *mégegyszer előfordul ily skandalum, felmondja a lakást.* Szünni nem akaró röhögéssel fogadta a társaság a házmester e nyilatkozatát, szegény B. pedig kétségbeesve nézett a tükörbe nem-e megártott e sértés kifogástalan frizurájának; az ő énekét *skandalumnak* mondani — erre csak egy német házmester képes. Ezóta B. drámai erő és minden force nélkül énekel, s kiválóan kultiválja Abtot Schubertet (szerencsétlen „Erlkönig“jet kivéve) és Gumbertot.

Magyar népdalokat nem igen énekel, leg-

A környék valamennyi részéből összesereglett czigányzenészek az udvarkert végén ütöttek tanyát, s reggelig annyi birkát ettek, hogy valamennyit kilelte a hideg, Kuprákné azonban olyan harminczkétfoku, paprikas magosszigeti likörrel vette elejét a rombolóláznak, hogy a czigányzenészek, ha muzsikálniok nem kellendett, mind a falra másztak volna.

— Hadd tombolja ki magát, ha vége lesz az ünnepely zürzavarának majd ránczba szedem, gondolá magában Tóbias, minthogy az esküvőt megelőző napon, mindenütt megjelenő és intézkedő jegyesével, jó formán egy szót se válthatott.

Ilyen szerencsétlen jóslatot még azok se hallottak, kik azt állitották, hogy a francziák megverik a poroszokat.

Tóbias is a kétely gyötrő karjaiba ereszkedett, a mint a pofokat és ütlegeket számitgatta, melyeket Veron gazdasszony intézkedései közben osztogatott.

Végre az éj is kibontá fátyolát anélkül, hogy Veron és a cselédség lenyugodhatott volna. Még éjfélkor is üldöztek egy óriás pujkakakast. Utoljára is a meszes gödör szolgáltatta kézbe, hová menekülése közben esett, s a honnét ugy rántották ki, hogynem is kellett többé megkopasztani.

— Fekudj le Tóbiás és aludjál. Nekem fenn kell virasztanom, különben hiánya lesz a holnapi ünnepélynek.

— Tubarózsám! De hogy fogsz az esküvőn álmosan kinézni?

— Valamivel halványabban és bágyadtabban mint most, ugy mint a vágyó szerelmesek.

— Jó éjt . . . azaz, hogy jó munkát.

Veron közeledett felé, alkalmasint, hogy megölelje, de Tóbiás félvén egy másik disznózsir-dekoratiótól, ügyesen elmenekült.

A boldog Tóbiás csakhamar elaludt, mire reggel fölébredett két macska s egy patkányfogó pincser nyujtózkodtak mellette.

Veron a kutnál fürdött hideg vizben. Ez volt a nyitány a toilettehez.

A konyhán már olyan tüz ropogott, hogy mig Tóbiás átsuhant, a haját megperzselte.

Ő is hozzá látott az öltözködéshez.

Az udvaron nyoma se látszott a mult napi rombolásnak. Veron gazdasszony volt, még pedig a javából.

Mire a vőlegény és menyasszony elkészültek öltözékeikkel, az udvaron már alig lehetett mozogni a kocsik, bricskák és szekerektől.

A közel- és messzeatyafiság, az ismerősök és barátok raja, kik nemcsak mulatni, hanem jól enni és inni is összecsődültek, nemcsak a szobákat, tornáczot, félszert, istálókat, hanem a méhest is elfoglalták.

Olyan zsibaj volt a Kuprákné ősi kuriáján, hogy egy kisebb mezővárosbeli országosvásár zaja ahhoz képest szunyogdongásnak nevezhető.

A Kuprákné szája a sok csókolózástól, nagyon is észrevehetően feldagadt.

Végre az esküvésre határozott óra is megérkezett. A kiváncsiak serege a boldog párt egész pompájában megláthatta. Kuprákné nagyon szerethette e gyümölcsöt, vagy a szinre vonatkozólag kedves visszaemlékezései lehettek, mert egészen meggyszin volt. Kaunitz-korabeli divat szerint szabott ruhát viselt, kurta derék és bőujakkal, a nyak körül és karközepén ezer meg ezer ráncz. Fején fehér illusionból szürőalaku fökötő diszelgett, meggygyümölcsökkel és ugyan olyan szinü szalagokkal, sarkig érő fátyollal, melyben a násznagy az egyházban majd kitörte a nyakát. Fehér atlasz czipő, felkantározva meggyszin szalagokkal, oly terjedelemben, hogy azokat valami kékvérü dzsidástiszt is könnyen felhuzhatta volna. Nyakán istrángvastagságu aranyláncz, melyet azonban rögtön amint a Bach-kormány szervezte magát, az erdélyi grf. Rhédey-család számára visszakövetelték.

A vőlegény haragos zöldben volt, olyan szokatlan nagyságu Zrinyi-gombokkal, hogy azokból egy-egy darab félig érett pergament körtének is beillett volna. Kordován, magassarku, hegyesorru sarkantyus csizma szoritá ikráit, ködökét pedig két nagy spanyolviasz bogyó haborgatta.

A ritka párt olyan óriás „éljenekkel“ fogadták, hogy az esküvésre, s igy indulásra kész lovakat a felpálinkázott kocsisok csak a legnagyobb erőfeszitéssel birták hámjaikban megtartani, a központi szolgabiró elragadt bricskájának fele pedig, visszamaradt a terméskő-kutoldalnál.

A csendbiztos meg nem állhatta, hogy a boldog pár tiszteletére a nyeregpisztólyból legalább egyet ne puffantson, de oly szerencsétlen irányban czélozott, hogy a nagyobb durranás végett megnedvesitett csepü a feketeardói segédjegyző balszeme golyóját ütötte ki.

Ilyen apróságoknak oda se néztek, hanem a Bercsényi induló komolyan méltóságos zenéje mellett, az esküvőre megindultak.

A násznép olyan port vert maga körül és hagyott maga után, hogy az egész sereg fakó lett.

Az esküvő alatt oly hangosan válaszolt a menyasszony a lelkész kérdéseire, hogy annak mérsékletre kellett inteni a szerelmében boldogat.

Az esküvőről vissza felé azután oly eszeveszetten hajtattak, hogy mire az ősi kuriára visszaértek, legalább tizenöten maradtak hátra a csatatéren, a hiányzó lőcsöket és kereket pedig alig lehetett megszámlálni. Nyak, kéz, láb azonban egy se tört, az apróbb zuzódások pedig a rendes nászünnepi események közé soroztattak.

Hogy a lakoma minő lehetett, annak elképzelhetésére a következő számok némi tájékozásul szolgálhatnak.

Voltak mintegy százötvenen vegyesen az erősebb és a gyöngébb nemből. Elfogyasztottak: mintegy 10 darab kilenczhónapos süldőt, huszonegy darab pulykát, 12 darab libat, 8 darab tyukot és 80 darab csirkét, egy mázsa lisztet, negyedmázsa zsirt, husz font szalonnát, negyven kenyeret; megittak két akó pálinkát negyven hátulsó és 12 darab első sódart, és tiz cseber komisz bort.

A lakoma után puszta lett a Béla — akarom mondani Kuprákné udvara és hogy még pusztább legyen, az uj menyecske hat évre haszonbérbe adta a karikalábu Mojsinak.

Az ebédnél a toasztok sorát a helybeli tiszteletes nyitotta meg, vonatkozással a kánáni menyegzőre s az Ábrahám szaporaságára.

A központi szolgabiró, mint modern államférfiu, sajnálkozását fejezte ki vendégszerető háziasszonyának távozása, a gyakori jó koszt és szállás megszünte felett.

A helybeli jegyző ugy belekavarodott Vadkerti terjedelmes boldogságába, hogy mármár botrányt keltőleg tudott csak belőle kivergődni.

A menyasszony egyik komája, ismerten élczes ember, — gratulált Tóbiásnak, hogy olyan megtermett feleséget kapott, kit mesterség elnyüni.

A csendőrőrmester a hadügyminister éltette, kiemelve, hogy mily boldoggá tették ők az országot, hol annyifélét és olyan sokat lehet enni és inni. (Folyt. köv.)

feljebb születés és névnapok alkalmával, no de akkor ki nem énekel?! Az emlitett klassikus dalokat azonban salonokban énekli, hol egyszersmind coupletkat is énekel, mint mondják igen jó előadassal. Én a világért sem mondok ellent a közvelemenynek, plane mikor e velemeny legbuzgóbb védője oly szép hölgy mint Ő. (Ugye B?)

Hogy B. ennyi tehetség mellett ki nem képeztette magát és énekes nem lett, az egyedul túlszerenységének köszönhető és jó szivenek, mely nem engedte meg azt, hogy elvegye mas kenyerét. Azonkivül még ugy akarta a velettlen, hogy a m. kir. operát csak akkor nyitottak meg, mikor ő már elvégezte tanulmányait, ismét egy fényes bizonyiték arra, hogy az intendatura nem figyel a fejlödő tehetségekre, s nem ad nekik alkalmat arra, hogy babért arassanak.

A torontali ifjuság külömben többnyire muzsikális. Toni fuvola-játéka oly dolog mit elismernek Pesten épugy mint Bocsáron, Misi operázó tehetsége kivalóan az intrikusokra szorul; scénái remes kimenetelét többnyire vagy az képezi, hogy téa után elverik a társaság legfiatalabbikat, vagy elveszik a blumenthali magyar dohányát s ő csak a füstöt élvezheti belőle. Első helyen kellett volna emlitenem Pala hegedujátékát, mely virtuozitásban nem konkurrál ugyan Ondricsekkel, de mi a magyar népdalokba fektetett érzést (és a hamis hangokat) illeti, abban tulhaladja e kor összes zenészeit. Époly kitünően énekel népdalokat, hangja nem szép ugyan, ámbár eleg, talán kelleténél erősebb is, de ezt pótolja ama körülmény, hogy hallása épenséggel nincs. A legnagyobb csapás azonban akkor érte az énekes világot, mikor Géza barátunk elment Berlinbe, mert azóta egy jelentékeny hőstenorral kevesebb van Magyarországon, mi különösen most volt tőle szivtelenség, mikor annyira szukölködünk tenoristákban.

Utóbbi időkben a czimbalom is lábrakapott, sőt pénztelen téli estéken Misi a pásztorsipot is kezelte, mi pedig megindítva ennyi művészet által klabereztünk — hozomra.

Ily szép lendületet vett utóbbi időben zenei életünk. Ha üres hely lesz egyszer a „Torontál"ban és Guszti bácsi megengedi, irok a torontáli ifjuság kedelyességéről és solidságáról, ezzel tartozunk magunknak, mert oly rosz hirben állunk mit legyőzni aligha, de talán enyhiteni sikerül. **b.**

HIRHARANG.

*** A nagy-becskereki főgymn. „Diáksegélyző Egylet."** Nagyságos hunyadvari Aranyi Hortensia, és nagyságos hunyadvári Aranyi Krisztina urnők külön-külön 50 frttal a n.-becskereki főgymnasiumi „Diáksegelyző Egylet" alapitó tagjaiva lettek. — Fogadják a nemes adakozók e helyen is az egylet kivaló köszönetét. Penztáros.

*** Nagyszerü bált** tart a helybeli derék önkentes tuzoltó egylet most szombaton, folyó év és hó 14-én a casinó termeiben. Tudjuk, hogy ez alkalommal Eisenstädter Hugó úr áll a rendező bizottság élén, s e tényköruléménynél fogva, ugy hisszük, semmi kétség sem férhet azon allitásunkhoz, hogy ilyen kellemes, szórakoztató, fesztelen és fényes bál, mint az emlitett lesz, nem volt még soha, és ki tudja mikor is lesz Eisenstädter úr elnöklete nelkül. De egyebiránt, ha mindezektől el is tekintünk, és ha csupán tüzoltói iztézményünknek hasznos, czélszerü és önzetlen voltát, meg azt is, hogy az esetleges több-bevétel szinte a tüzoltói intézmény megszilárditására van szánva — tekintetbe vesszük, lehetetlen azon nézetünktől eltérnünk, hogy fennebbi állitásunk ne legyen igazolva.

*** A „Szerb dalárda"** f. hó 14-én a szinháztermében hangversenyt ad. Annál örömestebb hivjuk fel e kiváló egylet pártolásaira közönségünket, mert a programmban a többek közt ismert zeneszerzönk Kersch Ferencznek egy éji abrandja, Cello-hegedu, harmonium, és zongorával fog előadatni.

*** Szives kérelem.** Bátoritva azon kitünő szivesség által, mellyel több ur és urnő megajándékozni kegyeskedett egyházunkat a mult évben akkor, mikor tombolához szükséges tárgyakat ingyen adományozni kegyeskedett; teljes bizalommal felkérjük ez alkalommal is a jótéteményben örömüket lelő nemes szivüeket, kegyeskedjenek ez évi tombola játékunkhoz is valamit ajandékozni s adományaikról vagy Szalay J. lelkipásztorunkat vagy Dr. Kiss János ügyvéd urat értesiteni. Kitünő tisztelettel a ref. templom épitésre gyüjtő bizottság.

*** A ref. templom javára** — mint értesülünk — ez évben is fog tombolával összekötött mükedvelői előadás rendeztetni s rendezőkül felkéretni határoztattak: Dr. Kiss János ur elnöklete allatt: Tek. Bottka B., Brájer L., Enyedy B., Farkas G., Fáy E., Kapczy A., Lestyánszky G., Karattur A., Dr. Mangold S., Dr. Orsó M, Dr. Kéler S., Szabó S., Szentkuty G., Zsivkovics B., Zsiros M., Reiter Oszkár, ifj. Vécsey J. és Vécsey Zs. urak.

*** A lövészbál,** mint rendesen, az idén is a farsang legsikerültebb mulatsága volt. A mi más báloknál csak elvétve és egyenkint érdemel dicséretet, látogatottság, kedélyesség, eleganczia és kiapadhatlan jókedv, az itt együtt és egyesülve jelentkezett. A kaszinó összes termei, de különösen a tánczterem különböző és diszesbnél-diszesebb lövész jelvényekkel dekorálva, igen válogatott társasággal egészen megteltek, s már az első csárdást is — nálunk rendesen kurta és nem tánczolt megnyitó jókedvü szép számu párak járták. Az éj további lefolyása is méltó maradt a szép kezdethez. Különösen feltünt a bájosbnál-bájosabb fiatal tánczosnők nagy száma, a milyent ritkán lehet még női szépségekkel annyira megaldott vidékünkön is együtt látni. S a lövészek — kik legnagyobb részt egyenruhaban jelentek meg — megmutattak, hogy nemcsak az erdei csarnokban, hanem a bál teremben is a ferfias foglalkozás mesterei s elkezdve a „kiralytól" az utolsó lövészig ugyancsak igyekeztek a hölgyeket megforgatni. Ha hozzávesszük a nem epen nagy, de mégis figyelemre mélto anyagi eredményt ugy tulzas nelkül mondhatjuk, hogy a lövészek bálja minden tekintetben sikerült egy mulatság volt.

*** Basahidon** a községi volt előljáróság egy eskudt kivetelevel ujra és pedig egyhangulag megvalasztatott.

*** A szerb egyházi kongressus** szinhelyéül egy, a „Pesti Napló"-ban legközelebb megjelent czikk Budapestet kivanja kijelöltetni, hogy ott a nemzet szine előtt folyván a tárgyalások, a kormány és mindenki meggyőződhessék a szerbek minden utógondolatot kizáró hazafiságáról. A czikk irója Miloszavljevits Milán.

*** A szerb kongressus.** A Zomborban megjelenő „Bacska" azt a hirt közli, hogy az összehivando szerb nemzeti kongressus királyi biztosául Nikolics Sándor, Pancsova és Versecz városok főispánja, fog kineveztetni.

*** Az adai m. kir. földmivesiskola** folyó hó 1-én nyittatott meg ünnepelyesen. A rom. kath. és gör. kel. templomokban ez alkalomból tartott fényes istentiszteletet bankett követte.

*** Eltünt utazók.** Wiesbadenből irják, hogy a berlini „afrikai társaság" által utnak inditott kelet-afrikai expedicio két vezetőjének, dr. Boehm Richardnak és Reichard Palnak a csaladja nagyon aggódik, mert a merész utazóról már hosszabb idő óta semmi hir nem érkezett. Az utolsó tudósitás szerint, a mely 1883. augusztus végéről volt keltezve, az utazók, miután elértek a Tanganyika tó nyugoti részére és ott Storms hadnagygyal egyesülve megalapitották a Lusoko torkolatanál Mpala belga állomást, tovább akartak hatolni a Moero-tó irányában eddig föl nem kutatott és látszólag ellenséges népek által lakott videkekre. Itt tiz hónapig ohajtottak időzni, hogy aztán a Tanganyika-tóhoz visszatérve, megvárják az „afrikai társaság" további utasitásait. Ha e tervet megtartották és szerencsésen keresztülvitték, már rég kellett volna róluk hirnek érkeznie Európába. Vannak, a kik azt hiszik, hogy a tizenhét hónapi hallgatás oka egyszerüen az, hogy az utazók követték egy régibb levelükben emlitett tervüket, a mely szerint a Conan felső folyását kutatják ki és a folyam mentén haladva előnyomulnak egész a nyugati partokig. Ha még ezután sem érkezik hir az expediczióról, az „afrikai társaság" lépéseket fog tenni, hogy megtudja, mi történt az eltüntekkel.

*** Apagyilkosság Vörösberényben.** Veszpremből jelentik: A Veszprem városhoz egy óra távolságnyira fekvő Vörösberény községben februar 10-én éjjel hajmeresztő gyilkosság történt. Egy jómódu ifju birtokos saját édes atyját vad kegyetlenséggel meggyilkolta. A szörnyü hir villámgyorsasággal terjedt el nemcsak városunkban, hol ma épen országos vásár volt, de az egész vidékben is s a gyorsan küldött hivatalos jelentés folytán a helyi járásbiróság azonnal kiküldötte Molnár albirót Dr. Sándorfy és Dr. Cholnoky orvosokkal a helyszinére. — A tényállás ez. Logi Herczeg Ferencz Vörösberény község egyik legvagyonosb birtokosa volt; mintegy 60 éves rendkivül eröteljes s athletai termetü férfi, már régóta özvegyen élt. Két fia közül az ifjabbikkal, Ferenczczel, örökös czivódásban volt, bár e fiu rendkivül szerette atyját, csakhogy mert atyjának kedvezni, hizelegni nem tudott, mig az idősebbik János ehez nagyon is értett, a fiatalabb fiut nem türte házánál, hanem Jánost feleségestül magához vette s ezzel élt közös háztartásban. Az öreg Herczeg azonban az utóbbi időkben ifjult szivvel uj viszonyt kezdett egy Végh Sándorné nevü odavaló csinos nővel s ezt a viszonyt a János fiu régóta sanda szemmel nézte. Tegnap délután az öreg ur elkezdett családi papirjai közt keresgelni s az eziránt kérdezősködő János fiának kereken kijelentette, hogy a vagyonát ráiratja Véghnére. Ezen a fiu rendkivül felbőszült, de elfojtotta haragját. Az öreg elment otthonról a szomszédba s a János fiu ezalatt azt mondta nejének, hogy ha az öreg hazatér, megöli. Az öreg esti 8 órakor csakugyan hazajött s amint a Janos fiu öt az udvaron jönni látta, hirtelen fölkapott a konyhában egy éles hasábfát s amint az öreg kinyitná az ajtót s belépne, János irtózatos dühhel rárohant, homlokoncsapta, mire az öreg vértől elboritottan, egy jajkiállitással összerogyott. A zuhanásra az eddig is iszonyu rémületben volt ifju nő, János felesége, kiszaladt a konyhába s a jajgató öregről el akarta háritani a halálos csapásokat, miket a gyilkos fiu ekkor már egy előkapott fejszével mért atyjára, de a fiu rákiáltott rémült nejére, hogy ha élete kedves, menjen vissza a szobába, mert őt is megöli. Az öreg roppant erővel védte magát a rajta ülő fiu ellen, majd kimerülten azt kiáltá: „Ne ölj meg János, mert te is meghalsz értem!" — „Mindegy már édes apám, ha ugy lesz is", orditott a bőszült fiu s nem kevesebb, mint harminczhárom csapást mért apjára, mig az vérbefagyott fövelt kimult. Ekkor a gyilkos bement nejéhez, ki minden izében remegett a rémülettől s ráparancsolt, hogy segitse megölt apját a kocsira tenni s kivinni a közeli szőllejéhez. A szegény asszonynak engedelmeskedni kellett. Föltették a halottat a kocsira, s mig az asszony hajtotta a kocsiról az ökröket, a fiu a kocsi előtt ment. A község mellett közvetlenul az első szőllő Herczegeké. Itt a fiu lehuzta a holttestet a kocsiról s a szőlő bejárata elé, közvetlen a sárral boritott országut mellé letette. Becsusztatta a pinczekulcsokat a halott zsebébe s fövegét melléje tette. A gyilkost senki sem látta. Ezután hazament a kocsival, s mig az asszony ugy ahogy folmosta a konyha véres pallóját s a falakra szertefröcscsent vért, addig a gyilkos künn a sötétben törulgette a kocsit, mely szinte tele volt verrel, majd késsel is vakarta a foltokat. Reggel hét órakor találták meg arra menők a hullát s jelentést tettek Hetessy Daniel vörösberényi jegyzőnek. Ez nyomban kiment a helyszinére s ruhairól megismerte az öreg Herczeget. Miután a tetem körül dulakodás nyomat nem látta s főként, hogy az óriási sár daczára, az öreg ur csizmái még csak porosak sem voltak s azért is, hogy a holttesten szalmatöreket látott: ebből azt gyanitotta, hogy a gyilkos kocsin hozta ide a holttestet. Nyomban elment több előljáróval a János fiuhoz s ott a konyha falain vérnyomokat látván, de meg a szekeret is véresnek találván, rögtön elfogta Jánost s nejét is. Mikor délután 3 órakor Jánost a vizsgálóbiró kihallgatta, azonnal töredelmes vallomást tett s elmondott mindent ugy szóról-szóra, amint fönnebb leirtuk. Nejéről azt mondta, hogy teljesen ártatlan, ő kényszeritette a segédkezésre. Estenben csendőrök által mind a gyilkos, mind neje a helybeli börtönbe szállittattak kocsikon. Az ifjabb fivér bucsuja gyilkos bátyjától megrenditő jelenet volt.

Torontálmegye közigazgatási bizottságának

1885. évi januar hó 19-én és folytatólag N.-Becskerek városában tartott rendes havi üléséből.

(Folytatás.)

Közmunka és közlekedési ügyek.

A módosi szolgabiró mult évi 3360. és 3403. sz. alatt bemutatja a Kauakról Margiticzára vezető uton létező berzavai hid, valamint a Bóka s Neuzináról Margiticzára vezető uton fennálló Margiticza alatti Berzavai második hid fenntartása tekintetéből eszközlendő érdekeltségi csoportositások és hozzájárulási arány megállapitására vonatkozó javaslatát. — Az érdekeltségi csoportositás és hozzájárulás arány megállapittatik. Miről a módosi szolgabiró értesittetni rendeltetik azzal, hogy az érdekelteket szabályszerüleg kiértesitse a netán beérkezendő felebbezéseket pedig annak idején ide terjessze be.

Az Aranka belvizvéd és levezetési társulat igazgatósága alelnökének m. é. 340. számu megkeresése a Palos éren épitett vasuti hidnak hatósági felülvizsgálata iránt teendő intézkedések végett. — A kérelemnek hely adatik a Palosi réven felépitett vasuti hid megvizsgálásával alispánunk megbizatik. Miről a további érdemi intézkedések megtétele végett alispánunk értesittetni rendeltetik, eljárása eredményéről jelentése elváratván.

Beterjesztett felfolyamodások a Beodra Bassahid közti Galaczka hid fenntartása tekintetéből eszközölt községi csoportositás tárgyában mult évi 2831/375. sz. alatt hozott határozat ellen. — Az összes ügyiratok a nm. m. kir. közmunka és közlekedési ministeriumhoz felterjesztetni rendeltetik.

Nm. közmunka és közlekedési magy. kir. ministerium mult évi 42904. számu intézvényével helybenhagyja a Jankahid—Szt.-Mihály közti ó Begai hid fenntartásához hozzájáruló érdekeltseg tárgyában hozott 1883. évi 2458. számu határozatot. — A ministeri rendelet tudomásul vétetik és érdekeltekkel szolgabirósági utján tudomás, alispánunk pedig a költségeknek behajtása s számvevőség elszámolásának eszközlése végett értesittetni rendeltetik.

Főispán ur ő méltóságának mult évi 977. számu átirata az V-ik főmérnöki kerület felügyeletével ifjabb Csapó Ferencz kerületi kir. főmérnöknek történt megbizatása tárgyában. — Tudomásul vétetik.

Mult évi 28345. számu alispáni megkeresés a november havi ülésből 4011/1031. szám alatt hozott határozata III. pontjában kihagyott $^1/_{12}$ hozzájárulási résznek utólagos felosztása tárgyában. — A mult évi 4011. számu határozatnak Padéról Adára vezető uton fennálló Aranka hid fenntartására vonatkozó része hatályon kivül helyeztetik s e helyett hozott jelen határozatunk értelmében fennemlitett hid fenntartásához Nagy-Kikinda $^1/_{11}$, Tisza-Hegyes $^1/_{11}$, Szaján $^1/_{11}$, Tisza-Szt.-Miklós $^1/_{11}$, Józova-Hodits $^1/_{11}$, Beodra $^1/_{11}$, Karlova $^1/_{11}$, M.-Pádé $^2/_{11}$, Szerb-Pádé $^2/_{12}$ részben tartozik hozzájárulni. Miről alispánunk, kir. épitészeti hivatal az érdekelt községek és Aranka belvizvéd lecsapoló társulat értesittetni rendeltetik.

Mult évi 27636. számu alispáni átirattal bemutattatik a Temes-Begavölgyi vizszabályozási társulat igazgatóságának 6176. ügy 1884. számu átirata a Gyülvészről Maczedoniára vezető uton levő s a Temes átmetszésen fennálló hid meghosszabbitása tárgyában. — Az érdekeltségi csoportnak ujabbi megállapitása végett a tárgyalás elrendeltetik s ennek foganatositásával Lebánovits szolgabiró bizatik meg. — Miről a kir. államépitészeti hivatal tudomás, a módosi szolgabiró pedig további intézkedés végett értesittetni rendeltetik.

Dr. Mihailovits felfolyamodása a Predragovits Mata kumáni lakos ellen gőzkazán kezelés ügyben a török-becsei járásbirósánál meginditott kereset tárgyalása alkalmával felmerült 8 frt 84 kr. utazási költség megtéritése tárgyában m. évi 4706. szám alatt hozott végzésre. — A nm. m. kir. közmunka és közlekedési ministeriumhoz felterjesztéz intéztetik.

A temes-begavölgyi vizszabályozási társulat igazgatóságának nyilatkozata a Szárcsáról Neuzinára uton lévő hidnak meghosszabbitása tárgyában. — Az e tárgyban hozott 4259. kig. bizottsági határozat továbbra is fenntartatik. Miről alispánunk, kir. államépitészeti hivatal és a módosi szolgabiró tudomásvétel végett értesittetik.

Enyedy Albert kir. főmérnök beterjeszti félév jelentését. — A nm. m. kir. közmunka és közlekedesi ministeriumhoz felterjesztetik s minthogy kiderült, hogy tetemes közmunkahátralék van, alispánunk megbizatik, hogy ez ügyben szigoru vizsgálatot tartson s a mulasztásban vétkesek ellen a vizsgálatot legerélyesebben foganatositsa, az épitészeti hivatal pedig nyilatkozat tételre lesz felhivandó megyénk alispánja által az ellenőrzés elmulasztása miatt.

Árva ügyek.

Lovrin községnek saját gyámpénztára tovább is általa kezeltetése iránti folyamodványára vonatkozó 69033-IX. száma belügyminiszteri rendelet. — A jóváhagyott szabályrendelet egy-egy példánya a megyei árvaszéknek és a községnek kiadatni rendeltetik.

Bogáros községnek saját gyámpénztára tovább is általa kezeltetése iránti folyamodványára vonatkozó 69415-IX. számu belügy. rendelet. — Jóváhagyott szabályrendelet egy—egy példánya a megyei árvaszéknek és Bogáros községelőljáróságának kiadatni rendeltetik.

Jánosföld községnek saját gyámpénztára tovább is általa kezeltetése iránti folyamodványára vonatkozó 69414. számu belügyminiszteri rendelet. — A jóváhagyott szabályrendelet egy—egy példánya a megyei árvaszéknek és Jánosföld községnek kiadatni rendeltetik.

A megyei árvaszéki elnöknek 1884. év második felére szóló jelentése. — Tudomásul vétetik s a nm. belügyminiszteriumhoz felterjesztetni rendeltetik.

Nagy-Becskerek város árvaszékének 1884. évi második felére szóló jelentése. — Sudomásul vétetik s a megyei árvaszéki elnök 1884. év II. felére szóló jelentéséhez csatoltatni rendeltetik.

V. Egészség ügy.

Dr. Plechl Szilárd megyei főorvosnak félévi jelentése. — Tudomásul vétetik s a nm. m. k. belügyministeriumhoz felterjesztetni rendeltetik.

VI. Börtön ügy.

A kir. ügyésznek fél évi jelentése. — Tudomásul vétetik s a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztetni rendeltetik.

VII. Fegyelmi ügyek.

Györgyei Kálmán bocsári földbirtokos felfolyamodása Karlova község ellenl belvizügyben. — Az alispáni határozat indokainál fogva helyben hagyatik s erről a megye alispánja értesittetik.

Franczfeld község képviselő testületének felfolyamodása a boresa puszta bekebeléze tárgyában. — Az alispáni határozat indokainal fogva helyben hagyatik s erről a megye alispánja további intézkedés végett értesittetik.

A nm. m. kir. belügyminiszter rendelete Nikolin Jakab petrovoszellói lakos panasza tárgyában. — Kiadatik az árvaszéki elnöknek nyilatkozattétel végett.

A nm. m. kir. belügyminiszter rendelete Bogdán Mojsze és társa foenyi lakosok által a jegyzői nyugdijalap javára fizetendő 100 frt 27 kr. tárgyában. — A nm. belügyminiszteriumhoz felterjesztés intéztetik.

Eckstein Fülöp n.-becskereki lakos kérvénye községi pótadójának helyesbitése tárgyában. — Szabályszerü eljárás végett kiadatik a városi tanácsnak.

A török-kanizsai járás szolgabirójának jelentése Ó-Béba község előljárósága elleni fegyelmi ügyben. — Kiadatik a szolgabirónak határozathozatal végett.

Vekeczky Jása helybeli lakos kérvénye a nagy számban fellépett farkasok ellen teendő intézkedések tárgyában. — Vélemény és jelentéstétel végett kiadatik a szolgabirónak.

Deutsch Lajos és József budapesti lakosok kérvénye T.-Kanizsa községében kivetett 300 frt 30 kr községi pótadó leiratása tárgyában. — Határozathozatal végett kiadatik a t.-kanizsai szolgabirónak.

Felebbezése Teodorovits János zichyfalvi lakosnak községi pótadó leiratása tárgyában. — A képviselő testületi határozat indokainál fogva helyben hagyatik.

A nm. m. kir. belügyminiszter 1884. évi decz. 8. 67041-IV. b. számu rendelete Turika Trifu petrovoszellói lakos panasza tárgyában. — Szabályszerü eljárás végett kiadatik a t.-kanizsai szolgabirónak.

A nm m. kir. belügyminiszter 1884. deczember 11. 57821-III. b. számu rendelete Adelhart Mátyás járási állatorvos által beszedett 5 frt napidij tárgyában. — Az alispáni határozat helybenhagyatik. Miről a megye alispánja az összes ügyiratok csatolása mellett további szabályszerü eljárás végett értesittetni a nm. m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztés intéztetik.

A nm. m. kir. belügyminiszter 1884. évi decz. 12-én 66525-IV. b. számu rendelete Vlain Miksa és társai dolovai lakosok házközösségi ügyében. — További szabályszerü eljárás végett kiadatik a megye alispánjának.

A n.-kikindai járás szolgabirája beterjeszti a Nánásy Titusz szajáni jegyző elleni panasz tárgyában az iratokat. — Kiadatik a szolgabirónak elsőfoku határozat hozatal végett.

Fisakov Andria mokrini lakos panasza a mokrini előljáróság ellen. — Kiadatik a szolgabirónak az ügynek megvizsgálása végett.

(Folytatása következik.)

IRODALOM és MÜVÉSZET.

„Vörösmarty összes müveinek" 19. és 20-ik fuzete megjelent. Ajánljuk mindenkinek melegen, mert a nagyszerü mű csakis diszére válik bármely könyvtárnak. Kapható Méhner Vilmosnál, Budapesten.

A „Magyar Háziasszony." Az e czim alatt Budapesten megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdasszonyok országos egyletének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizethetni legczélszerübben postautalvány által a „Magyar Háziasszony" kiadóhivatalához Budapesten, váczi körut 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legczélszerübben levelező lappal — fordulnak.

Szerkesztői üzenet.

Erling Károly úrnak N.-Teremia. Bizalmas megkeresésére ezennel értesitem, hogy kérdéseire nézve, az 1875. évi XXIX t. cz. 35 §-a, és 1883. évi XLIV. t. cz. 75. §. b) alinája kellő felvilágositást nyujtanak.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

VASUTÜGYEK.

(Szab. osztr. magy. államvasut-társaság.)

Folyó évi február 15-én az Esztergom-Nána és Szob állomások közt fekvő, de eddig csak a személy-, podgyász és gyorsáru forgalomra berendezett Kövesd állomás a teheráru-forgalom számára is megnyittatik s igy nevezett naptól kezdve Kövesd állomáson teheráruk korlátlanul felvétetnek, illetőleg kiadatnak.

Az áruszállitás az osztr. magyar vasutigazgatóságokra nézve 1883. évi szeptember hó 1. óta érvényes általános díjszabási határozmányok (1. rész), a szállitási illetékek pedig, a mennyiben díjtételek még nem léteznek, a társaság helyi díjszabása II. részének, 2. füzetéhez megjelent IV. pótlékban Kövesd állomás számára közzétett kilométer-távolságok alapján az ezen díjszabásban foglalt díjkiszámitási táblázatok szerint eszközöltetik.

Kivételes díjszabás élő állatok szállitására a magyarországi vasutak állomásai és Pozsony között, érvényes 1884. évi julius 20-tól. Az ezen díjszabásboz f. é. február hó 1-től való érvénynyel hirdetett I. pótlék közbejött akadály folytán nem lett életbe léptetve.

(Osztr.-magy.-svajczi köteléki forgalom.)

Folyó évi február 1-én a fentnevezett köteléki díjszabás IV. rész, 2 füzete jelent meg, mely fatörzs, tüzifa, vasuti talpfa stb. szállitására egy kivételes díjszabást tartalmaz.

Ezen díjszabás megjelenésével az Ausztria-Magyarországból kiviendő hordódonga és más épitő- és haszonfa szállitására szóló, 1880. julius 10-től fenálló kivételes díjszabásban, valamint annak I. és II. pótlékában Romanshorn átmenetre stb. érvényes díjtételek, a mennyiben azok belsvajczi állomásokra alkalmazhatók voltak, batályon kivül helyeztetnek.

Az uj díjszabás példányai az érdekelt igazgatóságoknál kapható.

(Bajor-osztr.-magyar köteléki forgalom.)

Tengeri küldemények, melyek a fent nevezett díjszabás III. rész, 1. füzet, VI. és VII. pótlékában foglalt magyar állomásokról, a bajor kir. államvasut Schalding és Vilshofen állomásaira adatnak fel, az ezen pótlékokban tartalmazott és tengeri szállitmányokra szóló kivételes díjszabás érvény tartama alatt, a Strasswalchen állomásra szóló díjtételek alapján továbbittatnak.

HIRDETÉSEK.

11017. sz. 1884. (61—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-becskereki kir. e. f. tszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Szécsényi András perlaszi lakos mint t. és t. gyám által képv. kk. Szécsényi Aranka végrehajtatónak, Fuchs János, német-écskai lakos végrehajtást szenvedő elleni 60 frt perköltség és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-becskereki kir. tszék, a n.-becskereki kir. jbiróság területén lévő, Német-Écska községben fekvő, a 79. összeirási sz. a. foglalt nem telekkönyvezet felülépitménynek Fuchs János tulajdonát képező felerészére az árverést 600 frtban ezennel megállapitott kikiáltási arban elrendelte, és mely a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi **márczius** hó **17**-ik napján, d. e. 10 órakor, ezen kir. e. f. tszek tkönyvi hivatalaban megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási aron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. nov. hó 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósagnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Egyuttal fölhivatnak, a kik a lefoglalt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesittetni velnek, hogy igénykereset üket, ha pedig a vételárból kielégitési elsőséget igényelnek elsőbbségi bejelentéseiket az ezennel kitüzött árverési határnap előtt annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy különben igényeik figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tszék tlkvi osztályának 1884. évi deczember hó 17-én tartott üléséből.

11718. sz. 1884. (60—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-becskereki kir. e. f. tvszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Szécsényi Aranka perlaszi lakos kérelmére a nagy-becskereki kir. e. f. tszék (a n.-becskereki kir. járasbiróság területén levő, Német-Écska községében fekvő, 79. összeirási szám alatt foglalt, nem telekkönyvezet felülépitménynek Fuchs János tulajdonát képező fele részére. Szécsényi András perlaszi lakos mint végrehajtató Szécsényi Aranka term. és törv. gyámja kérelmére az 1885-ik évi **márczius** hónap **17**-ik napjának, d. e. 10 órajára ezen kir. e. f. törvényszék tkönyvi hivatalaban kitüzött árveréskor, ugyanezen ingatlannak Szécsényi Arankát illető fele részére is, s ennelfogva az egész felülépitményre az árverést 1200 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fönebb megjelölt ingatlan a fönebb kitett határidőben és helyen megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándekozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 120 forintot készpénzben, vagy az 1881:LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósagnál előleges elhelyezéséről kiállitott szab. elismervényt átszolgáltatni.

Egyuttal felhivatnak, a kik az ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesittetni vélnek, hogy igénykeresetüket, ha pedig a vételárból kielégitési elsőséget igényelnek, elsőbbségi bejelentéseiket az ezennel kitüzött árverési határnap előtt annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy különben igényeik figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tszék tlkvi osztályának 1884. évi deczember hó 31-én tartott ülésében.

7. sz. b. v. 1885. (66—1.1)

Ujabbi árverési hirdetmény.

Mangold és Lang szerb-elleméri czégnek Gyulinácz Lyuba tarrasi lakos ellen mult évi október hó 1-én, d. e. 9 órakor, megtartott árverés siker nélkül foganatositattván, közhirré tétetik, hogy alperesnél lefoglalt lovak, kocsik és buza f. évi **február** hó **20**-án, délelőtti 10 órakor, Tarras községházánál el fognak árvereltetni.

Kelt T.-Becsén, 1885. évi január hó 10-én.

Rankovits István,
kir. birói végrehajtó.

5016. sz. kig. 1884. **Pályázat.** (52—3.2)

Szöregh községében lemondás folytán megürült körorvosi állomásnak választás utján történendő ujbóli betöltésére ezennel pályázat hirdettetik azzal, hogy ezen állomással összekötött évi fizetések és egyébb jarandóságok következők:

A körhöz tartozó községektől készpénz fizetésben 500 frt, azon kivül minden nappali látogatásért 40 kr., éjjeli látogatásért 80 kr., és minden recept irásért 30 kr. o. ért., végkép szegények ingyen gyógykezelendők.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni szándekoznak, hogy a törvénynek megfelelő felszerelt folyamodványaikat f. évi **február** hó **26**-án, mint a választást megelőző napján alólirt szolgabirósághoz benyujtsák.

Tör.-Kanizsán, 1885. évi január hó 29-én.

Szolgabiró távol:
Tóth,
t. szolgabiró.

245. sz. 1885. (62—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Partos község jegyzői állomás a jegyzőnek leköszönése folytán üresedésben lévén, az állomás választás utján 1885. évi **márczius** hó **7**-én, délelőtti 10 órakor, Partos községházánál be fog töltetni.

Eme állomással 350 frt évi készpénz fizetés, 25 frt uti-átalány, 5 öl tüzifa, 50 p. m. buza s irásbeli munkalatokért a szabályrendeletileg megállapitott dijak vannak összekötve.

Pályázni kivánók tartoznak okmányokkal szabályszerüen felszerelt s bélyegzett kérvényeiket f. évi márczius 5-éig a bánlaki szolgabirói hivatalhoz benyujtani, annál is inkább, mert később érkezők figyelembe vétetni nem fognának s egyben tartoznak kimutatni azt is, hogy a jegyzői szigorlatot letették s a hivatalos magyar nyelven kivül a román nyelvben is tökéletesen jártasok.

Bánlak, 1885. évi február hó 3-án.

Daniel,
szolgabiró.

248. sz. kig. 1885. (55—3.2)

Pályázati hirdetmény.

Leköszönés folytán üresedésbe jött Csatád községi orvosi állomásnak betöltése végett a választási határnap f. évi **február** hó **26**-án, d. e. 10 órára tüzetik ki.

Ezen állomással 500 forint évi fizetés és a községi képviselőség által megállapitott illetmények vannak egybenkötve.

Pályázni szándékozók és jogosultak felhivatnak, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-ban előirt okmányokkal felszerelt kérvényeit f. évi február hó 25-éig ezen szolgabirósághoz benyujtsák.

Csenejen, 1885. évi január hó 29-én.

Chemetz János,
t. szolgabiró.

74. szám köz. 1885. (68—1.1)

Árverési hirdetmény.

Karlova község elöljárósága részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a községi legeltetési jog f. évi **február** hó **20**-án d. e. 10 órakor ujból árverés utján egy évre bérbe adatni fog.

A legelői illeték darabonként 4 frt 50 krban állapittatik meg.

A kikiáltási ár 10.000 frt.

Az árverelni szándékozók felhivatnak, hogy fenti napon vagy személyesen, vagy megbizottjai által megjelenjenek, vagy pedig zárt ajánlataikat 10% bánatpénzzel ellátva a megelőző nap d. u. 6 óráig benyujtsák.

Az árverési feltételek a község jegyzői irodájában betekinthetők.

Kelt Karlován, 1885. február 10-én.

Karlova község elöljárósága.

20.000 kötet nád,
legjobb minőségü, az illvarnoki uradalmon (utolsó pósta Csősztelek) eladó. (42—3.3)
Bővebb tudósitást ad
A jószágigazgatóság.

Nádeladás
Rájuska és Stari-Aradácz pusztáján, az aradáczi réten, ozv. Bobor Rozáliánál. (43—3.3)
Bővebben a csősznél értekezhetni.

A legelső valódi nyákoldó Hoff J.-féle malátamellczukorkák kék papirban vannak.

Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör 1 palaczk 60 krajczár.	**Hoff János-fele koncentralt malata kivonat** 1 palaczk 1 frt 12 kr., kis pal. 70 kr.
Hoff János-fele malátakivonat mellczukorkák 60 kr., 30 kr., 15 kr. és 10 krajczár. Valódi csakis kék zacskóban levő.	**Hoff János-fele malatakivonat egeszsegi csokoladé** fél kiló I só 2 frt 40 kr., II. 1 frt 60 kr. Negyed kiló I. 1 frt 30 kr., II. 90 kr.

Egy millió köszönőirat

a Hoff János-féle malátakivonat gyógyhatásáról mell- és tüdőbajokban, sorvadás-, gyomor- és emésztési gyengeségben, vérszegénység- és ideg-gyengeségeknél.

Eddig 400 kórházban és gyógyintézetben használatra való alkalmazása, Európa legtöbb uralkodóinak udvari-szállitó-oklevele, 27.000 áruraktár a világ minden részében, képezik legfényesebb bizonyitékát azon bizalomnak, melylyel a betegek és gyengélkedők azt jó eredménynyel élvezik.

HOFF JÁNOS urnak

a malátakészitmények feltalálója- és készitőjének, cs. kir. udvari szállitója Európa legtöbb fejedelmeinek.

Bécs, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Német-Bogsán, 1884. márcz. 29.

Több éven át szenvedtünk asthmában, vértorlódásokkal a fejben, ugy hogy közel álltunk a kétségbeeséshez. Orvosi tanácsra kisérletet tettünk a Hoff János-féle malátakészitményekkel és örömmel ismerjük el, hogy most már teljesen ép egészségben vagyunk, és ismerőseink, akik jelenleg látnak, gyógyulásunkat valódi csodának tekintik. A hasonlóan szenvedők érdekében óhajtjuk ennek közzétételét.

Weymelka R.,
a cs. kir. szab osztrák-magyar államvasut-társaság főerdésze R.-Bogsanban.

Ohaba-Bistra Karánsebes mellett 1882. nov. 6.

T. uram! 1877—78. telén használtam az ön Hoff János-féle maláta-készitményeit, melyek teljesen felbomlott egészségemet tökéletesen helyreállitották. De mivel az idén ismét szenvedő állapotban vagyok, tehát kérem vasuti utánvétel mellett. Karánsebes állomással, 58 palaczk Hoff János-féle maláta-kivonat-egészségi sört, 1 kilo Hoff János-féle maláta-egészségi csokoládét és 2 zacskó Hoff János-féle maláta-kivonat czukorkát.

Tisztelettel **Hitsch Ferencz.**

Az e napokban önnél rendelt és megkapott maláta-sör és maláta czukorkák meggyőződésem szerint nekem használni fognak. Miért is a Hoff János-féle maláta-készitmények hosszabb ideig szándékozom használni. Ismételve kérem részemre 28 palaczk maláta sör és 4 zacskó czukorkát küldeni.

Lugos, 1884. február 10. **Gámán Kálmán**, m. kir. h. főhadnagy.

Pancsova, 1884. január 20.

Kérek az ön Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi söréből gőzhajó-utánvétel mellett 28 palaczkkal küldeni.

Georgievits Erzsébet.
(67—2.1) Pancsován, Popovits-féle házban.

Orvosi gyógyjelentés!

Karansebes, 1883. febr. 13.

Minthogy én és nőm többszörösen idült bronchiál- és intestinál hurutban szenvedünk és az ön általán ismert Hoff János-féle maláta-kivonata által már gyakran könnyebbülést éreztünk, tehát ismételve kérem 6 palaczk Hoff János-féle központositott maláta-kivonatot póstautánvétel mellett részemre küldeni. Tisztelettel

Mayer C. dr. med. Karansebes.

Kapható N.-Becskereken: L. Menczer, gyógyszerésznél; Adán: J. N. Popovics; Dettán: Hack és Heldenwanger; N.-Kikindán: E. Brettner, gyógysz.; Hatzfelden: L. Manzin; Ó-Becsén: G. Petkovits; T.-Becsén: Kaiser, W. Brem fiókja; Ujvidék: D. Koda, Wagner testvérek; Pancsován: Graff, Bauer gyógysz.; Perjámoson: Jochmann Károly; Zimonyban: Fr. Benkó gyógysz.; Temesvárou: A. Babusnik, A. Kerner, St. Tárczay gyógysz.; Werschetzen: B. Hoffmann, E. Frank; Zentán: Géza Kupkay, gyógysz.; Belgrádon: Dr. J. Gjuric, gyógysz.

60 legfelsőbb kitüntetés.
Alapitva 1874. Bécs és Budapesten 1862.

Nyomatott a kiadó Fleitz Ferencz Pálnál Nagy-Becskereken.

☛ Folytatás a mellékletben.

Melléklet a „Torontál“ 1885. évi 7-ik számához.

8424. sz. 1884. (65—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-becskereki kir. e. f. tvszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Loeblin Karolin végrehajtatónak, Joanovits Nikola végrehajtást szenvedő elleni 800 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagybecskereki kir. tszék területén lévő, Melenczén fekvő a mellenczei 691. sz. tjkvben jelenleg Joanovits szül. Kovacsevits Axentia tulajdonául felvett 750. ö. i. sz. ház és beltelek az árverést 2000 forintban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi **márczius** hó **27**-ik napján, d. e. 10 órakor, Mellencze községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 200 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én, 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósánál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tvszék mint tlkvi osztályának 1884. évi szept. hó 17-én napján tartott ülésében.

Ad 296. sz. 1884. (64—1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a ttes módosi kir. járásbiróság 4937. számu végzése által Zsiros József módosi ügyvéd által képv. Fehér Rozália sándorfalvi lakosnő javára Horvát József ürményházi lakos ellen 833 frt 40 kr. tőke, ennek 1884. évi julius hó 21-ik napjától számitandó 6% kamatai és eddig összes perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 1080 frtra becsült 7 ló, 3 tehén, 20 sertés és 2 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 444. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Ürményháza községháznál leendő eszközlésére 1885. évi **február** hó **18.** napjának, d. e. 10 órája, határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Módoson, 1885. évi február hó 1. napján.

Persich Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

Értesités.

Van szerencsém alábbi árjegyzéket kiválóbb fogyasztási czikkeimnek a t. cz. közönség becses figyelmébe ajánlani.

A nálam való közvetlen megrendelésnek haszna annyira szembetünő, hogy vidéken lakó egyének érdekében álland, legjobb hirnévnek örvendező szállitási üzletemet igénybe venni, s legyen az előitélet, avagy szokatlanság mi valakit eddigi megrendelésektől tartóztató, az egyszeri kisérlet elegendő leend öt érdekeiről meggyőzni.

Vevőim mindazon előnyökben részesülnek, melyek a közvetlen forrásból való vétellel járnak, s jó árut olcsó árak mellett nyernek.

Az olcsó csomagszállitás, mely szerint 5 kilós csomag az ország minden tájékára csak 30 kr., a szigoru tisztesség elve valamint azon körülmény is, hogy minden fogyasztási czikkel bárminő mennyiségben is szolgálhatok, vállalatomnak már is óriási kiterjedést kölcsönöztek, s egyszerü levelező lap elegendő mindent kényelmes módon, postautalvány vagy utánvétel mellett kézhez nyerni.

Árjegyzék.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1	pár	frt —.12
Pesti „ „ „ „	1	„	„ —. 5
Párizsi „ „ „ „	1	kiló	„ 1.10
Debreczeni „ „ „	1	„	„ 1.25
Győri füstölt „ „ „	1	drb	„ —.10
Kassai vagy **Prágai sódar** nyers	1	kiló	„ 1.25
„ „ „ „ főzve	1	„	„ 2.80
Füstölt marhahus	1	„	„ 1.35
Marhanyelv füstölt, nyers vagy főzve	1	drb	„ 1.60
Szalámi magyar v. veronai	1	kiló	„ 2.50
Krakói kolbász	1	„	„ 1.60
Pörkölt szalonna	1	„	„ 1.25
Rózsa paprika ¼, ½, ¹/₁, kiló dobozban	1	„	„ 2.—
Tarhanya	5	„	„ 2.50
Maccaroni	5	„	„ 3.—
Gardinette 1 láda	5	„	„ 10.—
Caviar friss dobozban	½	„	„ 2.—
Ajóka sós genuai	1	„	„ 2.—
Sardinai orosz páczolt	1	hordó	„ 2.50
„ olajban	¼	doboz	„ —.40
Ementhali sajt legfinomabb	1	kiló	„ 1.50
Groyi „	1	„	„ 1.—
Gorgonzola „	1	„	„ 1.60
Roquefort „	1	„	„ 3.—
Parmai régi olasz sajt	1	„	„ 2.20
Imperial valódi „ 12 darab	1	láda	„ 2.40

Nagyrabecsült megrendeléseit várva maradtam

kiváló tisztelettel

PLESCH H.,
Budapest.

(400—22.17)

---

96. sz. 3997. 1884. (53—3.2)

Árverési hirdetmény.

Jankahid községének tettes Torontálmegye részéről 3779/1884. sz. alatt jóváhagyott határozata értelmében a község tulajdonát képező és Jankahid községében fekvő száraz malmak nyilvános utján és örök áron eladatása elhatároztatván, ehhez képest a községi száraz malmok elárverezésére Jankahid községében és a községházánál megtartandó nyilvános árverésre hátáridöül 1885-ik évi **február** hó **25.** napjának, d. e. 10 órája ezennel hivatalosan kitüzetvén, erről a venni szándékozók hirdetmény és szokásos közhirré tétel utján azzal értesittetnek, miszerint bánatpénzül a kikiáltási becsár 15%-a készpénzben az árverést vezető községi előljáróságnál leteendő és ezen árverésnél a megjelölt ingatlanok becsáron alól is eladatni fognak.

Az 1. szám alatti száraz malom becsértéke 800 frt.
A 80. számu malom becsértéke 800 frt.
A 116. számu malom becsértéke 1000 frt.
A 225. számu malom becsértéke 600 frt.
A 226. számu malom becsértéke 500 frt.

A bánatpénz a kikiáltási árul szolgáló becsérték után számitandó és teendő le.

Az árverési feltételek Jankahid községházánál vannak szemlére kitéve, hol is a venni szándékozók által a hivatalos órákban az árverés napjáig mindenkor megtekinthetők.

Kelt Jankahid község 1884. évi október hó 26-án tartott képviselő testületi ülésében.

Rakovitz Ágost, jegyző. **Idvorjan Döme,** biró.

Szegedi sertésvásár.

A nagyméltóságu m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium Szeged városának megengedni méltóztatott, miként az eddigi négy országos vásár mellett minden évben február havában, Sz.-Donáth (február 17.) hetében **egy sertésvásárral egybekötött ötödik**

országos vásár

tartassék, azonkivül a többi négy országos vásár is sertésvásárral összeköttessék.

Ezen sertésvásárok mindenkor a vásár hetét megelőző héten pénteken és szombati napokon fognak tartatni, vagyis a **legközelebbi február havi vásár f. évi február hó 13. és 14. napjain.**

A vásár az eddigi baromvásár helyén, a rókus-külvárosi nyomáson a sertéshizlaló-telepek szomszédságában leend, egyik oldalán a magyar államvasutak alföld-fiumei, másik oldalán a szab. osztr.-magyar államvasutak rakodó állomásai vannak, és igy a vásár szinhelye nemcsak a hazai, de a külföldi üzletforgalommal is közvetlen össze-

köttetésben áll, és a kik sertéseiket az osztrák-magyar államvasutak vonalain kivánják beszállitani, a szegedi rókusi akloknál létező rakodó állomásra föladván, direkt a vásárálláson rakhatók le.

A fölhajtandó sertések elhelyezésére a sertéshizlaló telepeken 25,000 darab sertés számára száraz, részben födött szállás van biztositva, és pedig akként, hogy darabonkint és 24 óránkint a vásár tartamára 2 kr. jutányos szállásbér fizetendő.

Ugyanezen február havi, mint a többi sertésvásárok alkalmára a városi javadalmi dijtételek következő csekély összegekre szállittattak le:

A vásárra hajtott sertések után a vásárálláson szedetni szokott 2 és fél kr. fűbér elengedtetik, a következővám, mely a sertések súlya szerint 2, 3 és 5 kr., a vásár tartamára, tekintet nélkül az állat súlyára, darabonkint 1 krban, a helypénz, mely szinte súly szerint 3, illetve 6 kr., a vásár tartamára hasonlólag 1 krra, a hidvám, mely súly szerint 3, 4 és 6 kr., a vásár tartamára ugy jövet, mint menet alkalmával darabonkint 2 krra, a netalán igénybe veendő vásári mázsálás dija a súly szerinti 3, illetve 6 kr. helyett darabonkint 2 krra mérsékeltetik.

Ezen dijtételek érvényesek a vásárt megelőző keddi nap reggeli óráitól a reá következő hétfői nap estig. Az ugynevezett behozatali vám a fönti határidő alatt a sertések után nem szedetik; a behozatalkor nyerendő bárcza visszahajtásig megőrzendő és akkor fölmutatandó.

Az eladásra fölhajtott sertések élelmi szükséglete piaczi árak mellett födözhető.

Az állategészségügyi óvrendszabályok pontos végrehajtásáról gondoskodva van.

Mindezek alapján midőn ezen vásár, illetve vásárok megtartása közhirré tétetik, nem mulaszthatjuk el ugy a tenyésztő, mint a vásárló közönségnek szives figyelmét fölhivni a fönnebbiek mellett a szegedi sertésvásár azon előnyeire, hogy az alföldünk mindazon nevezetes városainak, melyek a sertéshizlalással kiválólag és nagy mértékben foglalkoznak, forgalmi góczpontján fekszik; ugyanezen előnynyel fog az birni azon sertéstenyésztéssel foglalkozó uradalmak, bérlők és gazdálkodókra, kiknek gazdálkodásuk az alföldnek oly vidékein fekszenek, melyek az eddigi sertésvásárokkal biró városoktól távol, ellenben Szegedhez közel esnek.

Azon biztos reményben, hogy a szegedi sertésvásárok, a kezdet nehézségeit leküzdve, folyton fejlődni és mind a tenyésztők, mind a vásárlók érdekeire a legjobb hatással fognak lenni, a szives részvételre az érdekelt közönség tisztelettel fölkéretik.

Netaláni fölvilágositások a kapitányi hivatal által bárkinek szóval vagy irásban a legnagyobb készséggel megadatni fognak.

Szeged, 1885. február hó.

(63—1.1) **A városi hatóság.**

118. és 292. sz. polg. 1885. (69—1.1)

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a ttes t.-becsei k. jbiróság 100. 101. 103. sz. végzése által Weliacha Lipót, Klein Béla t.-becsei lakosok, és Schlesinger és Silberkrausz bpesti czég végrehajtók javára Ádám Adolf t.-becsei kereskedő ellen 105, 500 és 437 frt 35 kr. tőke, ennek 1884/85. év VII-3. és I-14. hó és naptól számitandó 6 % kamatai s eddig összesen 60 frt 50 kr. perköltség erejéig elrendelt biztositási kielégitési és végrehajtás alkalmával biróilag le és felül foglalt és 993 frt 80 krra becsült rőfös bolti áruczikkek és szoba butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 118. és 292. sz. polg. 1885. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Török-Becse községében a főutczában leendő eszközlésére 1885. évi **február** hó **24**-ik napján délutáni 2 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Becsén, 1885. évi február hó 5-én.

Jáhn Adolf,
kir. birósági végrehajtó.